

1. І Господь промовляв до Мойсея в Сінайській пустині другого року по виході з єгипетського краю, першого місяця, говорячи:
2. І нехай справлять Ізраїлеві сини Пасху в означений час.
3. Чотирнадцятого дня цього місяця надвечір справите її означеного часу його, за всіма постановами її та за всіма уставами її спорядите її.
4. І Мойсей промовляв до Ізраїлевих синів, щоб справили Пасху.
5. І справили вони Пасху першого місяця, чотирнадцятого дня місяця надвечір у Сінайській пустині, усе, як Господь наказав був Мойсеєві, так зробили Ізраїлеві сини.
6. Та були люди, що були нечисті від дотику до тіла померлої людини, і не могли справити Пасху того дня. І прийшли вони того дня до Мойсея й до Аарона,
7. та й сказали ті люди до нього: Ми нечисті через дотик до тіла померлої людини. Чому ми будемо позбавлені ласки принести жертву Господню означеного часу серед Ізраїлевих синів?
8. І сказав до них Мойсей: Постійте, а я послухаю, що Господь накаже про вас.
9. І Господь промовляв до Мойсея, говорячи:
10. Промовляй до Ізраїлевих синів, говорячи: Кожен чоловік із вас, або з ваших нащадків, коли буде нечистий через дотик до мертвого тіла, або буде в далекій дорозі, то й він

справить Пасху для Господа.

11. Місяця другого, чотирнадцятого дня надвечір спорядять вони її, з опрісноками та з гірким зіллям будуть їсти її.

12. Не позоставлять із неї до ранку, а костей не зламають у ній, за повною постановою Пасхи справлять її.

13. А чоловік, який чистий, а в дорозі не є, і стримається споряджати Пасху, то буде винищена душа та з народу її, бо Господньої жервти він не приніс означеного часу її. Гріх свій понесе той чоловік!

14. А коли перебуватиме з вами приходько, то справить він Пасху для Господа, за постановою про Пасху та за уставом про неї, так зробить. Постанова одна буде для вас, і для приходька, і для тубільця землі.

15. А того дня, коли поставлено skinію, хмара покрила skinію над ковчегом свідоцтва. А ввечорі було над skinією, як подоба огню, аж до ранку.

16. Так завжди бувало: удень покривала його та хмара, а вночі подоба огню.

17. І коли підіймалася хмара з-над skinії, то потому рушали Ізраїлеві сини, а на тому місці, на якому хмара ставала, там таборували Ізраїлеві сини.

18. На Господній наказ рушали Ізраїлеві сини, і на Господній наказ таборували. Усі ті дні, коли хмара перебувала над skinією, вони таборували.

19. А коли хмара багато днів позоставалася над skinією, то Ізраїлеві сини виконували

Господню сторожу, і не рушали.

20. І бувало, що хмара була над скинією полічені дні, то вони на Господній наказ таборували, і на Господній наказ рушали.

21. І бувало, що хмара була від вечора аж до ранку, а підіймалася хмара вранці, то рушали вони. Або день і ніч була, і підіймалася хмара, то рушали вони.

22. Або два дні, або місяць, або рік хмара була над нею, над скинією, Ізраїлеві сини таборували, і не рушали, а коли вона підіймалась, рушали вони.

23. На Господній наказ таборували вони, і на Господній наказ рушали вони. Вони виконували Господню сторожу на Господній наказ через Мойсея.